

Lümanda Karu– Kati Lasteaia ajaleht

KARU– KATI MEEPOTT

48- aastane Lümanda lasteaed

Lümanda Lastead avati 1969 aasta 30. jaanuaril.

Mis on 48 aastat ühe asutuse elus? Ühe väikese lasteaia jaoks küllaltki pikk, värvikas ja huvitav aeg, kus järjekindlalt tegeldud Lümanda piirkonna väikeste laste õpetamise ja kasvatamisega. 48 aasta jooksul on olnud muutumises laste kasvatamise ja õpetamise põhimõtted ja meetodid, kuid head suhted ja järjekindlus on need, mis olid, on ja jäävad oluliseks. Täna sel päeval käib lasteaias 29 last, kes moodustavad kaks rühma- väikesemad lapsed Jänkukeste ja suuremad lapsed Mõmmikeste rühma.

Täname südamest meie lapsevanemaid, kes on oma abivalmiduse ja heatahtlikkusega meie suured motivaatorid, et üheskoos tegutseda laste heaolu ja arengu nimel. Soovin kogu lasteaia perele õnne ja rõõmu lasteaia sünnipäeval!

Lasteaia juht Elle

AASTARING MEIE LASTEAIAS

Tipa-tapa aasta kõnnib,

kõnnib pikaks väiksed põnnid.

Jälle on möödas üks aasta ja meie armas lasteaed tähistab neljakümne kaheksandat sünnipäeva. Aeg lasteaias lendab, sest igapäev on meil kindel rutiin. Kindlal ajal sööme, oleme õues, magame ja mängime. Kuid sinna juurde tuleb põhiline faktor, mis aja kulgu kiirendab ja need on lapsed enda erinevate tujude ja arenguga. Laste kasvamisega märkad aja möödumist, iga nende uus oskus on märk sellest, et vähem või rohkem on aega mööda läinud mingi eesmärgi saavutamiseks, mis on meie, täiskasvanute poolt seatud. Nende eesmärkide juures võib välja tuua mõned: puhtalt söömine, plastiliinist ussi rullimine, paberile joonistamine, tegevustes osalemine, iseseisev riietumine jne. Need on vaid mõned eesmärgid, mis me seame lastele nende arengus. Samuti on lapsed väga erinevad ja need tegevused kinnistuvad väga erineval ajal. Vahel on ka nii, et lapsel mõnel päeval ei tule kuidagi riietumine välja, siis on oluline teda motiveerida ja oodata hetke, kui ta on jälle valmis vastama nendele miljonitele täiskasvanute ootustele.

Tunnustame ja motiveerime neid väikesi inimesi ning pisikeste õnnestumiste eest, kiidame last ja ka ennast (ema, isa, vanaema, õpetaja, jne), kes on aidanud lapsel need oskused omandada. Jään ootama mitmeid, mitmeid aastaringe, mida mööda käia Lümanda Karu-Kati Lasteaias koos vahvate laste ja toredate kollektiiviga.

Täname südamest meie lapsevanemaid, kes on oma abivalmiduse ja heatahtlikkusega meie suured motivaatorid, et üheskoos tegutseda laste heaolu ja arengu nimel. Soovin kogu lasteaia perele õnne ja rõõmu lasteaia sünnipäeval!

Triin

30. jaanuar, 2017

Sa hoiad käes Lümanda Karu– Kati Lasteaia kolmandat ajalehte, mis on välja antud asutuse 48. sünnipäeva puhul. Lasteaia ajaleht ilmub kaks korda aastas- lasteaia sünnipäevaks ja lasteaia lõpupeoks. Ajalehele teevad kaastööd nii personal, lapsevanemad kui lapsed.

Selles väljaandes
Saad lugeda ar-
tikleid Karu– Kati
lasteaia elust-
olust, vaadata pilte
ja tunda rõõmu
koos meiega.

KÄED JA KÄTUD

Mida teha, kui käed on kätud, jalad on lallud, kõht on punu, nina on ninni ja suu lausa musi?

Helilooja Raivo Kõrgemäe laulus „Käed ja kätud“ tekst .Helvi Jürisson ongi juttu niisugusest lapsest, kes kuidagi ei saa lahti pudikeelest, kuigi on igati viks ja krops, särasilmne ja rõõmus laps.

Õppisime seda laulu sügisel Mömmikeste rühmaga ja kuna inglite abiga saime lasteaiale palju uusi pille, siis tegin mängunädalal sellele laulule ka pillisaate.

Päris põnev ja lõbus oli õpetajatega seda koosolekul esmakordselt mängida: Elle sai sopranksülofoni, Triin kõlapulgad, Saima ja Piret värvilised käsikellad, Merle punased marakad ja Maili altksülofoni.

Hiljem kodus saatsin arvutis selle seade edasi Kuressaarde muusikaõpetaja Laine Lehtole, kuna olin elevil ja arvasin, et keegi võiks ehk veel seda kasutada oma töös (ikka vahetame materjale). Laine vastas seepeale: saada see edasi konkursile!

Mis-mis?! Konkursile? Tõepoolest oli käimas üle-eestiline võistlus Orff-pilliseadetele! Lõpptulemus oli see, et käisin Tallinnas Kullo keskuses auhinda kätte saamas (3. koht; kokku 28 võistlustööd... ja seda laulu esitasid seal konservatooriumi tudengid!).

Lastega, kes mängivad laulmisele lisaks marakate ja kõlapulkadega, esitasime seda lugu isadepäeval ja mõte on veel harjutada ja kevadel kultuurimajas ka suure rahva ees kogu „orkestriga“ üles astuda.

Tähelepanelik saalisviibija on kindlasti märganud väikest karukest suure seinateleri peal. Ta on seal juba ammu ja jälgib kõike toimuvat hoolega.

Soovin, et tal oleks ka edaspidi põnev ja lõbus olla.

Kogu lasteaiaperele aga: PALJU ÕNNE MAJA SÜNNIPÄEVAKS!

Muusikaõpetaja Ülle

100 päeva koolis

Pärast 100 päeva koolis olemist kutsusime juba teist aastat lasteaeda I klassi õpilased, et teada saada, kuidas nad kooliga on kohanenud, mis on koolis toredat ja mis on raske. Samuti on see võimalus vanade lasteaiasõpradega koos mängida ja enda hiljutist lasteaia aega meenutada.

Koos õpetaja Anneliga tulid lasteaia vilistlased lasteaeda, kus saalis ühises juturingis lapsi sai usutletud ja koolimuljeid kuulatud. Tore oli kuulda, et kõigile koolis meeldis ja raskeid asju väga ei tundunud. See teadmine andis ka tuleval sügisel kooliminejatele kindlustunnet.

Pärast jutuvestmist saime saalis laulda koos ka Karu- Kati Lasteaia hümnit ja mängida tuttavaid laulumänge, mis lasteaiaajast veel meeles. Kõige põnevam muidugi oli rühmaruumis koos nooremate kaaslastega mängimine. Leiti üles tuttavad ehitusmängud, rongi- ja autoteed ning meisterdamise ja joonistamise kohad. Aeg lendas ruttu ja lasteaia mänguaeg jäi lühemaks, kui oleks tahtnud.

Selline lasteaia külastamine pärast 100 päeva koolis võiks saada meie traditsiooniks. Et kuu aja pärast algab koolis ka eelkool lasteaia koolieelikutele, on selline visiit ka neile julgustuseks, et sõbrad ootavad teid ees.

Elle

Isadepäeva tähistamine

Mõistagi, on isadel laste kasvatamisel ja arendamisel veidike teistsugune roll kui emadel. Kui lähtuda isaduse uurijatest, siis emasid seostatakse rohkem laste eest hoolitsemisega, kuid isasid huvitavate ja põnevate tegevustega koos lastega. Igal juhul mõjutavad isa- lapse suhted ja tegevused nii last kui isa. Lapse vaimsele, emotsionaalsele ja füüsilisele arengule mõjuvad tegevused isaga väga positiivselt ning isadele omakorda annavad need palju sisukama elu.

Hiljuti ütles ühe lasteaia käiva poisi isa, et kui tahetakse isasid lasteaia isadepäeva pidudest eemal hoida, siis mängige koos isadega laulumängu „Kes aias“. See oli mõtlemapanev. Isadepäeva korraldamine on lasteaias tore väljakutse. Mõeldakse kõigele- lastel peab tore ja lõbus olema, isad peavad saama rõõmu tunda koos lastega tegutsemisest ning lapsed peavad saama kontserdiga isasid tänada. Kuidas me lasteaias isadepäeva tähistasime, sellest väike meenutus.

Muusikaõpetaja Ülle õpetas lastele vahvaid ja särtsakaid laule, kus ka isad said kaasa laulda. Saime ilmetada etteasteid oma uute pillidega. Õpetaja Triinul oli tore sportlik soojenduskava, kus lapsed ja isad- emad said imiteerida erinevate loomade liikumist, see oli ühteaegu nii lõbus kui põnev. Lapsed arvasid kenasti ära, mis loomi täpselt jäljendatakse ja nagu ikka, tuli ka loovus nii äraarvamisel kui ka võimlemisel mängu.

Ja siis tuli see koht, kus oli näha, et lasteaia saal on meie jaoks liiga väike. Sportlik mänguline liikumine hõlmas Lümada kandi kaunite ja omapäraste kohtade läbimist: selleks tuli käia kurvilisel Leedri küla teel, ronida üle kõrge Karala küla kiviaia, hüpelda Atla ranna kividel, veereda Viidumäest alla ja lõpuks ronida läbi Mõisaküla kurisu augu. Kuid peab ütlema, et vaatamata ruumikitsikusele said kõik pidulised kenasti katsumustega hakkama. Seejärel läksid lapsed koos isadega rühmatubadesse, kus oli tore koos ehitada ja nuputada, millise projekti järgi ehitis teostada. Näha oli, et isad nautisid lastega koos mängimist ja vastupidi.

Selle aja peale olid muidugi kõikidel kõhud tühjaks läinud, kuid enne seda, kui sai süüa hakata, tuli isadel veel läbida muusikaprojekt „Igal isal oma pill“. Kuna mõistlik elu on selline, mis väärtustab taaskasutust või esemetele ka teistsuguse elu andmist, siis muusikariistadeks said köögiriistad, mida kasutati kõnekoori teose „Kõht on tühi“ saatetpillidena. Õpetaja Ülle sai oma pedagoogi- ja dirigendioskusi seekord katsetada isade peal. Peale edukat esinemist saime lõpuks pirukatele ligi. Kokatädi Silva oli pirukatesse pannud oma südame ja oskuse.

Isade- laste koostööna oli valminud tore fotostend „Isaga fotojahil“. Seal oli pilte igapäevaelust, põnevatest koos toimetustest ja ilusatest kohtadest. Kogu maja personal andis isadepäeva peo korraldamisel oma parima. Tuleval sügisel jälle.

Elle

KADRIPÄEV LASTEAIAS

Meie lasteaias on saanud pikaajaliseks traditsiooniks rahvakalendri tähtpäevade tähistamine. Nii ka sellel õppeaastal. Jänkukeste rühma korraldada oli Kadripäev. Lapsed tulid lasteaeda, kaasas uhked kadririided, mille emmed- issid selga aitasid. Peale hommikusööki koguneti saali ja pidu võis alata. Alguses kadriema rääkis, kuidas vanasti elati, et kellelgi ei olnud kiire ja õhtuti tehti palju käsitööd, jutustati muinasjutte ja lauldi. Ka siis meeldis lastele väga käia marti- katri jooksmas.

Kadriema küsis lastelt mõistatusi, millele vastati nobedasti. Lapsed laulsid tuttavaid laule ja mängiti vanu laulumänge. Rahvamäng „Vares ja rebane“ meeldis väga suurematele kadriridele, kus mängus oli ka oma tõetera „Ära räägi täis suuga“. Peo lõpus pakuti kõikidele kadriridele maiust ja kadriema soovis lastele palju mänguõnne.

Saima

Ketriin: Toas ja õues meeldib mängida, ainult magada ei meeldi, sest see on igav.

Eliise: Lasteaed on nii tore ja vahva, et siin saab sõpradega mängida. Ma tahaksin siin isegi puhkepäevadel käia. No see magamine on selline, et mulle ei taha und tulla.

Jan: Kena lasteaed, siin on palju mänguasju ja palju sõpru, õpetajad on toredad. Puder mulle natuke ei meeldi, meeldivad rohkem lihaasjad ja puuviljad, need on head.

Miina: Mulle meeldivad lasteaia kaktused akna peal, mulle meeldib joonistada siin, ei meeldi, kui peab istuma.

Mattias T: Mängida meeldib, korrapidaja meeldib olla.

Maarian: Kreetega meeldib mängida, näiteks mulle magada meeldib.

Karmen: Lasteaiad on nii head, kasvatajad ja lapsed on head, põhimõtteliselt kõik on nii kenad. Mulle eriti ei meeldi see, et asjad keeratakse sassi.

Elsa: Mängida meeldib siin.

Linda: Mänguasju on siin, meeldivad loomad ja nukud ja köögid. Sõpru on mul ka, Reiko, Miina ja Elsa.

Kreete: Siin on hea sõbraga mängida, teomängu, kõrtest lilli teha.

Matthias K: Meeldib suur kastikas, traktor, meeldib paberist raha teha. Rasked mängud ei meeldi, need, kus saab nuppudega kõndida. Laste arvamused pani kirja õpetaja Elle

Mõmmikeste rühma kokanduspäevad.

Mõmmikeste rühmas on välja kujunenud traditsioon, kus õpetajad kokkavad koos lastega. Esimesel kokanduspäeval valmistasime puuviljasalatit. Lapsed võtsid kodunt kaasa oma põlled, noad ja lõikelauad. Kõigepealt rääkisime lastega läbi, mis salati sisse paneme, kes mida kaasa saab võtta. Andri vanaema saatis meile korvi ise kasvatatud puuviljadega. Korvis olid viinamarjad, melon, õunad, pirnid ja arbuus. Ka teised lapsed tõi meile õunu ja pirne. Salati tükeldamine meeldis lastele väga. Pärast tükeldamist said lapsed salatit segada ja maitsestada. Valmis salatit söödi suure isuga. Teine kokanduspäev toimus leivanädalal. Hommiku tegi tädi Silva taigna valmis, millest jagas igale lapsele väikese portsu. Lapsed silusid ja vormisid hoolega oma leivapätsikesi ja tädi Silva pani need ahju ja küpsetas ära. Leivapätsed said lapsed lõunad supi kõrvale. Detsembris valmistasid lapsed piparkooke, mille jaoks tõi õp. Elle hommikul taigna ja kaunistamiseks glasuur. Jagasime lapsed paaridesse ja piparkookide tegu võis alata. Kõigepealt rulliti suure hoolega tainast, mis ei olnudki nii kerge, kui alguses arvati. Kõige põnevam osa oli loomulikult vormidega erinevate kujukeste tegemine. Nii mõnigi sassi läinud kuju pisteti suhu ja söödi kavalalt näoga ära. Lapsed viisid oma piparkookid kuju plaadidele ja õp. Piret küpsetas kookid valmis ja õhtul sai iga laps piparkooke kaunistada. Tulid väga uhked ja maitavad piparkookid, mida sai krõbistada kohe mitu päeva. Kokanduspäevad meeldivad lastele väga ja me jätkame oma traditsiooni.

Merle ja Piret

PÄKAPIKKUDE SPORDIPÄEV

Kui kõik lapsed ja õpetajad olid endale punased mütsid pähe pannud, algas 22.detsembril 2016. aastal Lümända Karu-Kati Lasteaias päkapikkude spordipäev. Alustuseks jooksid kõik päkapikud oma salapärasest ja kavalast päkajooksu, tehes kõikvõimalikke soojendusharjutusi suure päka, Maili järgi. Neid harjutusi aitas rütmis hoida muusika päkapikulaulude plaadilt.

Soojendusele järgnes põhiosa. Vilkad suured päkad Piret ja Merle olid nobedasti valmis seadnud tiheda takistusraja, kus vahvatel Karu-Kati päkapikkudel tuli hakkama saada keeruliste harjutustega – erikujulistel kividel kõndimisega, pikast riidetorust läbi roomamisega, tasakaalu hoidmisega üle pingi kõndimisega ning isegi hüppamisega rõngast rõngasse.

Mõmmikeste rühma päkapikud proovisid lisaks veel kaks korda teatevõistlust päkapikusussi jooksus. Tuli välja, et mõlemad võistkonnad olid täiesti tasavägised. Prooviti ja prooviti, kuid ikkagi tuli viik. Mõmmikeste rühma päkapikkude sussivõistlusele said kaasa elada Jänkukeste pisipäkad. Lõpuks proovis suur pä-

ka, Maili, mängida päkapikkudega üht päris vana laste laulumängu „Zuuzi rong“, sest üks päkapikkudel läheb vaja nii akrobaadi kui ka rongisõidu oskust. Kuigi see oli alles meie päkadele uus mäng, mis veel vajab mängimist, oli näha siiski, et see pakkus elevust. Kui kõik ülesanded said edukalt sooritatud, tuli suure punnis päkapikusussiga meie maja ülempäkapikk, Elle laste ette. Ta tänas päkapikke, andes neile diplomi ja suure ning mahlase mandariini. Kõikide silmad särasid rõõmsalt ja hetke nautisid kõik väsinud päkapikud maastumist, et minna edasi järgmiste mängude juurde.

Maili